

Chansonett till Corinne

Ett casino i ett stenbrott
kulor rullar nedför spetten
för du föddes svart ur rött där,
dubblar insatsen var gång
en spegel faller runt omkring dig,
blir ett hjul
som stannar mot en strand;

Corinne har varmt en sten i handen
hon har varmt en sten i munnen
lovar linda dina händer
när du skurit dig på glaset

Följ ett spår till telefonen,
spetten ringer, linblont hår
och hjul som spinner när du ber henne
gå ned till vattenbrynet,
se om stenarna är flata där
om någon är
en lucka i ett skal?

Corinne har varmt en sten i handen
hon har varmt en sten i munnen
lovar linda dina händer
när du skurit dig på glaset

men först ber hon dig att vänta
när hon postar några vykort,
hon frankerar dem med vågslag
som hon rest med sen hon föddes,

det är spegelglas hon skickar
hon har valt adress på måfå
ser du ögon om du får ett,
svart och rött som ständigt växlar?

Corinne har värmt en sten i handen
hon har värmt en sten i munnen
lovar linda dina händer
när du skurit dig på glaset

lovar linda dina ögon
om du finner den där luckan
hon skall ställa sig bredvid dig
kulan vilar mot ditt nummer
när du anar

hon är gjord av spegelglas

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tomas Söderlund med Poeter.se id #19761 innehar upphovsrätten